

วิทยานิพนธ์เรื่อง	กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่มีผลกระทบต่อธุรกิจประกันวินาศภัย
นักศึกษา	นางสาวจริยา ทองมี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร. ชาญวิทย์ สุวรรณบุญย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์สุเมธ งานประดับ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	คณะนิติศาสตร์ มหาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2558

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเฉพาะ กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่มีผลกระทบต่อธุรกิจประกันวินาศภัย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ที่สำคัญคือการสร้างมาตรการเพื่อช่วยในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินให้มีประสิทธิภาพสูงสุด นั่นคือ การสร้างมาตรการในการติดตามเส้นทางการฟอกเงินโดยผ่านกระบวนการรายงาน การบันทึกข้อเท็จจริง และการแสดงตน โดยได้กำหนดหน้าที่ให้กับบริษัทประกันวินาศภัย ในการรายงานธุรกรรมที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง แก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หนึ่งในธุรกรรมที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว คือ “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”

ผลจากการวิจัยพบว่า แม้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้กำหนดลักษณะเบื้องต้นของธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยในมาตรา 3 โดยแบ่งออกเป็นลักษณะต่างๆ ถึง 4 ลักษณะก็ตาม แต่ลักษณะเบื้องต้นยังไม่สามารถสร้างความชัดเจนหรือให้ความกระจ่างแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการรายงานทั้งในภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้ส่งผลให้ขาดแนวทางการใช้ดุลพินิจการเลือกรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย นำส่งการรายงานแก่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และจากการวิจัยกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศต่างๆ พบว่าจะไม่มีการกำหนดลักษณะเบื้องต้นของธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไว้ในตัวกำหนดดังเช่นประเทศไทย แต่เกิดจากการรวบรวมหลักเกณฑ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนำไปเป็นกรณีศึกษาแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการรายงาน และจากกรณีศึกษาในต่างประเทศดังกล่าว ก็สามารถกำหนดแนวทางเบื้องต้นในการพิจารณาธุรกรรมที่มีเหตุอันควร

สงสัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้ 4 ประการคือ 1. ความสงสัยในพฤติกรรม 2. การให้ความสำคัญกับธุรกรรมทุกประเภท 3. การสังเกตพิรุชจากพฤติกรรมของบุคคลหรือองค์กรที่ทำธุรกรรม 4. สิ่งบ่งชี้หรือปัจจัยแวดล้อมอื่น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ชี้ให้เห็นจุดเด่นของข้อจำกัดข้างต้น และเสนอมาตรการในการสร้างบรรทัดฐานในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย โดยการกำหนดรูปแบบการดำเนินการที่เป็นไปได้ของภาครัฐ และภาคเอกชน รวมทั้งการสร้างความร่วมมือทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย รวมถึงการศึกษาเพิ่มเติมจากกรณีที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ มาตรการต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด อันส่งผลให้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 สามารถบรรลุเจตนารมณ์อย่างแท้จริง

ผู้เขียนจึงได้เสนอผลที่ได้จากการศึกษา ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปเป็นข้อพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่เหมาะสมในการใช้มาตรการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

THESIS TITLE	ANTI MONEY LAUNDERING LAW AFFECTING NON LIFE INSURANCE
STUDENT	MS. JARIYA THONGMEE
THESIS ADVISOR	DR. CHANVITAYA SUVARNAPUNYA
THESIS CO- ADVISOR	ASSOC.PROF. SUMATE JANPRADAB
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS
FACULTY	GRADUATE SCHOOL SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2015

ABSTRACT

This thesis is aimed at studying the legal measures about the anti- money laundering affecting non life insurance business under the Anti- Money Laundering (1999) Act. The intention of which is to set up legal measures to support the prevention and suppression of money laundering efficiently. This is legal measures creation for tracing e money laundering via reporting, fact recording and showing up of persons concerned which is a duty of insurance against loss company to report transactions falling under the conditions as defined by the Ministerial Regulations Anti-Money Laundering Office and one of transactions defined in Act is “Transaction Causing Suspicion”.

The research results found that although Anti- Money Laundering (1999) Act has defined primary characteristic of the Transaction Causing of Suspicion in 3 Articles by dividing into 4 characteristics. However, this primary characteristic cannot create the clearness or clarity to persons concerned from both private and government sector. This results in missing a guideline for use of discretionary power to select

Transaction Causing Suspicion to be reported to Anti- Money Laundering Office. From research on anti- money laundering law of others countries, it is found that no defined primary characteristic exists like Thailand but the official concerned is empowered to compile all information for studying and investigation on persons concerned to support the use of its own discretion to provide a report. From case study in foreign countries, it can determine primary guideline in consideration of Transaction Causing Suspicion under the Anti- Money Laundering (1999) Act into 4 items, 1)doubt in behavior 2)focusing on all transactions 3)observation dubious manner of person or organization making transactions and 4)indicators or others environment factors

This thesis indicates a good point of above limit and proposes measures for standard creation to report Transaction Causing Suspicion by specifying possible performance format of both private and government sector including creating coordination between the private and government sector to develop personnel concerned to have correct knowledge and understanding on Transaction Causing Suspicion and additional studying on cases occurred in foreign countries. These measures can help report Transaction Causing Suspicion effectively, resulting the achievement of target for Anti- Money Laundering (1999) Act.

The author proposed the result of analysis, opinion and suggestion so as to use them for consideration for determination of practical criteria as appropriate for providing reports of Transaction Causing Suspicion.